

hodnouti o stížnosti proti vyřízení žádosti za osvojení soudem poručenským. Že by tomu bylo jinak, najmě že by v případě, jako je projednáván, kde poručenský soud nepředložil své usnesení dříve, než je vydal, nadřízenému sborovému soudu první stolice k potvrzení, povolán byl k vyřízení rekursu sborový soud první stolice poručenskému soudu nadřízený, nevychází ani z uvedeného zákona ani nelze z jiných zákonů (§ 109 j. n.) dovoditi. Je tedy k vyřízení rekursu příslušný vrchní soud v Brně a nikoli krajský soud civilní v Brně, který byl jen povolán rozhodnouti o žádosti za osvojení před vydáním usnesení poručenského soudu.

Čís. 14043.

Doručení platební záповědi ohledně vkladu, složeného pro pozůstalost pozůstalostnímu soudu, nebylo nahrazeno tím, že platební záповěď byla doručena Zemské bance v Praze jako úschovně a že tato uvědomila soud o zabavení vkladu. Nerozhodné jest, že pozůstalostní soud nařídil bance na její oznámení o zabavení vkladu, by exekuci při depositu poznamenala.

(Rozh. ze dne 14. prosince 1934, R I 924/34.)

K návrhu notáře jako soudního komisaře a k návrhu opatrovníka poukázal pozůstalostní soud Zemskou banku v Praze, by soudní depositum pozůstalosti po Josefu H-ovi vydala notáři jako soudnímu komisaři bez ohledu na poznamenanou exekuci a by depositum zrušila. Rekursní soud zamítl návrh notáře a opatrovníka na vydání deposita. Důvody: Soud první stolice poukázal k návrhu notáře a opatrovníka Zemskou banku v Praze, by soudní deposit pozůstalosti po Josefu H-ovi, vkladní knížku vlastního vydání, znějící na 10.336 Kč vydala soudnímu komisaři notáři bez ohledu na poznamenané exekuce. Soud první stolice učinil tak neprávem, neboť bylo mu známo, že deposit jest zabaven jednak dle usnesení okresního soudu exekučního v Praze dne 12. srpna 1933 pro vymáhajícího věřitele Čsl. stát (poštovní správu) a dále dle usnesení okresního soudu exekučního v Praze ze dne 10. srpna 1933 pro vymáhajícího věřitele Čsl. stát (finanční správu). Soud první stolice k dotazu Zemské banky ze dne 17. srpna 1933 a ze dne 26. srpna 1933 dokonce nařídil, jednak usnesením ze dne 21. srpna 1933, jednak usnesením ze dne 30. srpna 1933, by exekuce tyto byly při depositu poznamenány. Za toho stavu věci neměl pozůstalostní soud již se depositem volně nakládati a, pak-li si na deposit činilo nárok více věřitelů, bylo povinností pozůstalostního soudu, by učinil vhodné opatření dle § 307 ex. ř. a deposit převedl na exekuční soud, který by pak další opatření ohledně deposita učinil. Bude tedy na prvním soudu, by o tomto návrhu, který také činí finanční prokuratura ve stížnosti, totiž, by soudní deposit u Zemské banky v Praze složen byl k okresnímu soudu exekučnímu, rozhodl. Neprávem však dal první soud jako soud pozůsta-

lostní souhlas k vydání deposita, když si na pohledávku činí nárok též vymáhající věřitelé shora uvedení.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Podle §§ 294 a 295 ex. ř. pokládá se zabavení soudní úschovy (§ 325 ex. ř.) za vykonané doručení platební záповědi úřadu poukazujícím. Tímto úřadem byl soud první stolice jako soud pozůstalostní. Jemu však do dne 29. března 1934, kdy rozhodoval o vydání vkladu pro pozůstalost složeného, nebylo doručeno usnesení okresního soudu exekučního v Praze ze dne 10. srpna 1933, jímž čsl. státu byla povolena exekuce na tento vklad; bylo mu doručeno až 14. dubna 1934, když již vklad byl vydán. Doručení platební záповědi pozůstalostnímu soudu nebylo nahrazeno tím, že platební záповěď byla doručena Zemské bance v Praze jako úschovně a že tato dne 29. srpna 1933 uvědomila soud o zabavení vkladu, poněvadž podle § 295 ex. ř. nenastane účinek zabavení doručení platební záповědi orgánu likvidujícím, nýbrž jen jejím doručení úřadu poukazujícím. Nerozhodné jest i to, že pozůstalostní soud usnesením ze dne 30. srpna 1933 nařídil Zemské bance na její oznámení o zabavení vkladu, aby exekuci při depositu poznamenala, neboť tato poznámka děje se jen k účelům evidenčním a její právní účinnost předpokládá, že byla učiněna na základě záповědi řízené na poukazující soud. Rozhoduje o vydání vkladu, byl pozůstalostní soud oprávněn zkoumati, zda vklad byl platně pro čsl. stát zabaven; poněvadž tomu tak nebylo, odepřel právem vklad čsl. státu vydati a ani nepochybil, když jej nesložil podle § 307 ex. ř. k exekučnímu soudu (srov. sb. n. s. čís. 13.229).

Čís. 14044.

Prozatímní opatření ústředního výboru sdružení odborových organizací proti funkcionářům rozpuštěné odbočky.

Z úřadování funkcionářů může vzniknouti škoda, odporuje-li vedení odbočky stanovám, což přezkoumati jest věcí valné hromady ústředí a dozorcích úřadů.

(Rozh. ze dne 14. prosince 1934, R I 1395/34.)

Ústřední výbor sdružení odborových organizací navrhl proti funkcionářům rozpuštěné odbočky vydání prozatímního opatření soudní úschovou pokladní knihy, členské matriky, razítek odbočky a známek. Soud první stolice návrh zamítl, rekursní soud prozatímní opatření povolil. Důvody: První soud nepovolil žádané prozatímní opatření, odůvodniv své rozhodnutí tím, že navrhuující strana sice osvědčila nárok na vydání věcí, naproti tomu však vůbec netvrdila hrozící nenahraditelnou škodu a sama možnost nenahraditelné škody že ještě nestačí.